

PANUN pakinoita

Kulttuuriharrastuksista ja kulttuurirahastoista erikseen

Lapin Taideseura Seitapiirin toistuneet päätökset perustaa toiminta-alueitaan varten Lapin Kulttuurirahasto ja naapurimme Kaltion viimesykyinen »centerum censeo», artikkelit toistuvine ehdotuksineen, että olisi perustettava ei vain Lapin vaan koko Pohjois-Suomen kulttuurirahasto, ovat tietävästi olleet aiheena siihen, että Merikoski-kerho hetimiten toimintaan ryhtyessään on ottanut tämänkin kysymyksen käsiteltäväksi. Kysymys on vihdoin päässyt päivälehtienkin palstoille, mutta lähinnä uutisluontoisena, ja kun tällöin eräät uutiset eräissä lehdistä ovat olleet hieman epätarkkoja, lie syytä muutamalla rivillä puhua tästä kulttuurirahastokysymyksestä.

Samalla tavoin kuin Lapin Seitapiiri, Rovaniemi keskuksenaan toimiva vireä kulttuuriyhdistys, kuulu monista hyvistä aloitteistaan ja komeista kulttuurijuhlistaan, on pitänyt selvionä, että heidän suunnitelmansa toteuttamiseen tarvitaan mukaan niin maakuntaliitto kuin kunnatkin, samalla tavoin tietysti Merikoski-kerhokin Oulussa on lähtenyt siitä, että tämä kysymys täytyy saada laajojen kansalaispiirien yhteiseksi asiak-

si. Oululaistaiteilijain johtamalla Merikoski-kerholla ei tietystikään ole aihetta väheksyä merkitystään tässäkin asiassa, mutta kuitenkin se haluaa olla lähinnä aloitteen tekijänä tai sysäyksen antajana, miten hänet sanoisi. Niinpä on tarkoitus Merikoski-kerhon, Seitapiirin ja Kemlin Taideyhdistyksen, kuitenkin näiden kolmen, neuvotella siitä, eikö loppujen lopuksi olisi riittävästi perusteita laajan pohjoissuomalaisen kulttuurirahaston perustamiseksi. Valitettavasti uutiset tästä kokouksesta ehtivät Lapin läänin lehtiin jo ennenkuin isäntäseuraa Kemissä oli edes puhuteltu. Valitettavasti nyt myös on etelässä julkaistu uutinen, että tällainen neuvottelu jo on pödetty. Valitettavaa tämä on siksi, että hyvää asiaa eivät paranna epätarkat tiedot. Tämä on suuri asia, suuri kysymys ja vaatii luonnollisesti huolellisen valmistelun, sillä kyllä kai kaikki kotiseudustaan ja sen kulttuurielämästä kiinnostuneet valvetuneet kansalaiset myöntävät, että omaakin kulttuurirahastoa täällä tarvittaisiin.

Soisinpä näkevänä näiden kolmenkaan pohjoissuomalaisen taideseuran, niin erilaisin säännöin kuin ne toimivatkin, edustajat

yhteisen sopuisan neuvottelupöydän ääressä. Jos siinä sitten jouduttaisiin yksille toimintaurille, olisi tietysti ennen suurta neuvonpitoa periaatteessa neuvoteltava maakuntaliittojen kanssa jne. Oli tämä hetki sovelias säätiön (tai sivistysliiton!) perustamiselle tai ei, keskustella tästä kyllä täytyy, sillä aika kulluu ja varjo venny... .

Tulin juuri pohjoisesta, missä minulla oli tilaisuus keskustella mm. Seitapiirin puheenjohtajan, kirjailija, taiteilija ja metsänhoitaja Aarne Järvisen kanssa. Puheena oli kulttuurirahastojuttu, mutta paljon muutakin. Heillä on jatkuvasti Seitapiirissä monia suunnitelmia, jotka odottavat toteuttamistaan. Kulttuurirahasto on niistä tärkeimpiä, mutta mistä työvoimaa kaikkeen, siinäpä sitä ollaan. Ainahan yhdistyksissä on hyvän puolesta äänestäviä, mutta toiminnanhetken koittaessa ei työvoimaa siltikään ole riittävästi. Lapin kulttuuriviikko on jälleen ensi syksynä Rovaniemellä, vuosi sitten kuolleen Lapin maalarin, Alvar Outakan muisto velvoittaa ehdottomasti muistonäytelyn järjestämiseen jne, joten toteuttamista on näissäkin suunnitelmissa. Muuten — jos Oulussa on merkittäviä Outakan töitä, pyydetään niistä ilmoittamaan allekirjoittaneelle, joka toimittaa luettelon edelleen Seitapiirille.

Kemissä tulee Kemlin Taideyhdistys maaliskuussa toimineeksi viisi vuotta. Iso ikään se ei ole,

mutta yhtä ja toista voi tämäkin yhdistys jo ansioluetteloonsa merkitä. Mitä Merikoski-kerhoon tulee, niin tekisipä mieli muutamalla sanalla kajota siihen vieläkin. Kolleegani Iivari tässä samassa lehdessä pakisi kerhon toimintasuunnitelmista ja toivotti lykkää tykö, kuten tietysti itsekukin teemme. Mutta hieman väärän käsityksen veli Iivari nyt on saanut tai ainakin sen saa lukija hänen sanoistaan, kun hän puhuu kerhon aloittamasta suursiivouksesta Oulun taide-elämässä. Satun tietämään asian ja sanon tähän, että ei veikkoset tässä mistään Olavi Paavolaisen tyyliisestä »suursiivouksesta lastenkamarissa» kolmekymmenluvun tyyliin» ole kysymys eikä ihan siihen verrattavastakaan. Missä ensiksikin on se siivottoisuus? Täällähän on paljon hyvää, mutta kansaa vain on heräteltävä, ravistettava. Siinäkin kerho tietysti haluaa olla mukana, mutta ennen kaikkea se on aloittanut toimintansa liittääkseen eri aloilla ja eri suunnilla toimivat taiteilijat yhteen ja toimiakseen yhdysseiteinä näiden ja yleisön välillä, kuten kerhon puheenjohtaja, kapellimestari Urpo Pesonen haastattelussaan sanoikin. Mutta toivottavasti, jos epäterveitä taiteelle vieraita ilmoitit sattuisi, Merikoski-kerho on se, joka ensimmäisenä tarttuu luudanvarteen!

Panu